

9. 1. 2007

ID: 45600

Neoprávněný zásah do práva k domu, bytu nebo k nebytovému prostoru

Samotné nevrácení klíčů není bez dalšího považováno za trestný čin neoprávněného zásahu do práva k domu, bytu nebo k nebytovému prostoru podle § 249a odst. 2 tr. zák.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 7 Tdo 1169/2006, ze dne 26.9.2006)

Nejvyšší soud projednal v neveřejném zasedání dovolání obviněného Mgr. Z. M., proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2006, sp. zn. 61 To 18/2006, v trestní věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 7 pod sp. zn. 25 T 57/2005 a rozhodl tak, že podle § 265k odst. 1 tr. ř. se zrušují usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2006, sp. zn. 61 To 18/2006, a rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 12. 12. 2005, sp. zn. 25 T 57/2005. Podle § 265k odst. 2 tr. ř. se zrušují také další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Podle § 265l odst. 1 tr. ř. se Obvodnímu soudu pro Prahu 7 přikazuje, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění :

Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 12. 12. 2005, sp. zn. 25 T 57/2005, byl obviněný Mgr. Z. M. uznán vinným trestným činem neoprávněného zásahu do práva k domu, bytu nebo k nebytovému prostoru podle § 249a odst. 2 tr. zák. a odsouzen k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 80 hodin.

Jako trestný čin posoudil Obvodní soud pro Prahu 7 skutek, který podle jeho zjištění spočíval v tom, že obviněný dne 1. 3. 2005 si půjčil po domluvě od své manželky D. M. klíče od bytu v P., aby si po ztrátě svých klíčů nechal udělat duplikáty, přičemž zapůjčené klíče již D. M. nevrátil s tím, že pokud se s dcerou odstěhovala ke svým rodičům a manželství je v rozvodovém řízení, nemá právo byt užívat, ač je podílovým spoluvlastníkem bytu, a takto jednal přesto, že na základě předběžného opatření vydaného Obvodním soudem pro Prahu 7 dne 18. 3. 2005 pod sp. zn. 214 Nc 201/2005 je povinen manželce D. M. vydat klíče od domu a od bytu.

Odvolání obviněného, podané proti všem výrokům rozsudku, bylo usnesením Městského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2006, sp. zn. 61 To 18/2006, podle § 256 tr. ř. zamítnuto.

Obviněný podal prostřednictvím obhájce v zákonné lhůtě dovolání proti usnesení Městského soudu v Praze. Výrok o zamítnutí odvolání napadl v rozsahu zahrnujícím rozhodnutí o vině a v důsledku toho i rozhodnutí o trestu. Odkázal na důvod dovolání uvedený v § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. a vytkl nesprávné právní posouzení skutku nebo jiné nesprávné hmotné právní posouzení. Namítl, že posuzovaným skutkem nespáchal trestný čin. Poukázal na to, že nemínil zpochybňovat spoluvlastnické právo manželky k bytu, avšak zároveň zdůraznil, že byt i s dítětem dobrovolně opustila, odstěhovala se k rodičům a tudíž v bytě nebydlela, a v této souvislosti připomněl své právo na soukromí. Připustil, že manželce včas nevrátil vypůjčené klíče, ale trval na tom, že tomu tak nebylo za situace, kdy se manželka rozhodla od rodičů do bytu vrátit. Obviněný se dovoláním domáhal toho, aby Nejvyšší soud zrušil rozhodnutí obou soudů a aby ho zprostil obžaloby.

Nejvyšší soud přezkoumal podle § 265i odst. 3, 4 tr. ř. napadené usnesení i předcházející řízení a shledal, že dovolání je důvodné.

Trestného činu neoprávněného zásahu do práva k domu, bytu nebo k nebytovému prostoru podle § 249a odst. 2 tr. zák. se dopustí mimo jiné ten, kdo oprávněné osobě v užívání bytu neoprávněně brání.

Objektem trestného činu je zájem na nerušeném užívání bytu oprávněnou osobou. Takovou osobou je i vlastník nebo spoluvlastník bytu, avšak pouze za podmínky, že je zároveň jeho uživatelem (k tomu viz náleží Ústavního soudu ze dne 30. 11. 2000, sp. zn. IV ÚS 482/2000, publikovaný pod č. 182 ve svazku 20 Sbírký nálezů a usnesení Ústavního

soudu, C. H. Beck).

Základním pochybením soudů v posuzované věci je to, že otázku naplnění zákonných znaků uvedeného trestného činu zredukovaly na otázku klíčů, aniž zkoumaly jejich význam v konkrétních podmínkách z toho hlediska, zda pro poškozenou byly jen prostředkem garantujícím jí určitou možnost kontroly nad bytem coby předmětem vlastnického, resp. spoluvlastnického práva jako takového, tj. bez toho, že by v bytě zároveň bydlela, anebo zda pro ní byly prostředkem zajišťujícím jí přístup do bytu, který užívá v tom smyslu, že v něm bydlí. Skutková zjištění soudů se omezila jen na to, že obviněný si vypůjčil klíče, které nevrátil, resp. vrátil až dne 2. 11. 2005 v průběhu trestního stíhání ve stádiu po odročení hlavního líčení, a že tak nerespektoval ani předběžné opatření soudu v občanskoprávním řízení, jímž mu bylo uloženo jejich vydání. Za této situace není ve skutkových zjištěních soudů žádný podklad pro posouzení, zda poškozená byla uživatelkou bytu v tom smyslu, že v něm bydlela. Pokud by odpovídala skutečnosti obhajoba obviněného, že poškozená v bytě nebydlela, protože se i s dětmi odstěhovala k rodičům, a to aniž jí obviněný v bydlení v bytě bránil, bylo by vyloučeno považovat samotné nevrácení klíčů za trestný čin neoprávněného zásahu do práva k domu, bytu nebo k nebytovému prostoru podle § 249a odst. 2 tr. zák. V takovém případě by podstatou věci byl občanskoprávní spor spoluvlastníků o klíče, a nikoliv zásah do takového práva, které by spočívalo v užívání bytu poškozenou.

Z toho všeho je zřejmé, že výrok o vině obviněného soudy založily na skutkových zjištěních, která jsou z hlediska zákonných znaků trestného činu neoprávněného zásahu do práva k domu, bytu nebo nebytovému prostoru podle § 249a odst. 2 tr. zák. nerozhodná a která zákonné znaky tohoto trestného činu nenaplnějí. Napadené usnesení tedy spočívá na nesprávném právním posouzení skutku ve smyslu dovolacího důvodu podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. Totéž platí i o rozsudku, který byl součástí řízení předcházejícího napadenému usnesení.

Nejvyšší soud proto z podnětu dovolání obviněného zrušil jak napadené usnesení Městského soudu v Praze, tak rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 7, zrušil také všechna další obsahově navazující rozhodnutí, která tím ztratila podklad, a přikázal Obvodnímu soudu pro Prahu 7, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

V rámci nového projednání věci Obvodní soud pro Prahu 7 učiní na podkladě důkazů náležitá skutková zjištění v tom směru, zda, kdy a z jakých důvodů se manželka obviněného z bytu odstěhovala, zda, jakým způsobem a k jakému účelu byt po případném odstěhování užívala, zda po případném odstěhování měla zájem do bytu se vrátit za účelem opětovného bydlení v něm, zda a jak to obviněnému dala najevo, apod. Smyslem těchto zjištění je spolehlivě objasnit otázku, zda manželka obviněného byla z titulu spoluvlastnictví bytu také jeho uživatelkou. Teprve na tomto podkladě bude moci Obvodní soud pro Prahu 7 spolehlivě rozhodnout, zda obviněný spáchal trestný čin neoprávněného zásahu do práva k domu, bytu nebo k nebytovému prostoru podle § 249a odst. 2 tr. zák. Pro případ uznání viny obviněného musí Obvodní soud pro Prahu 7 věnovat náležitou pozornost popisu skutku, tak aby vyjadřoval zákonné znaky trestného činu, a časovému vymezení doby páčání skutku z hlediska jeho konce (§ 12 odst. 11 tr. ř.).

© EPRAVO.CZ – Sbírnka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Odškodnění \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Hodnocení důkazů](#)
- [Adhezní nárok \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Stížnost proti usnesení o zahájení trestního stíhání](#)
- [Účinné vyšetřování \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vazba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Výkon trestu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Trestní odpovědnost](#)
- [Předávací vazba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Trestní odpovědnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Oběť trestného činu](#)